

Kod przedmiotu

Kierunek

Kompozycja i Teoria Muzyki

Specjalność

Rytmika

Typ przedmiotu

Kierunkowy

Wymagania wstępne

Wiedza z zakresu studiów pierwszego stopnia z historii muzyki, literatury muzycznej i harmonii.

Wymagania końcowe

Forma sprawdzenia (semestry 1, 2, 3 zaliczenie ze stopniem, semestr 4 – egzamin): przedłożenie zrealizowanych ćwiczeń kompozytorskich i samodzielnych analiz utworów oraz odpowiedź na pytania związane z treściami programowymi przedmiotu.

Cele kształcenia

Znajomość XX wiecznych technik kompozytorskich oraz zdobycie umiejętności zastosowania poznanych technik w zadaniach kompozytorskich.

Treści programowe nauczania

Semestry 1-2: zapoznanie z technikami kompozytorskimi używanymi przez najważniejszych twórców z I połowy XX wieku; semestry 3-4. zapoznanie z technikami kompozytorskimi używanymi przez najważniejszych twórców z II połowy XX wieku i z XXI wieku. Analiza partytur muzyki XX i XXI wieku, wspierana wybranymi fragmentami nagrań. Przystwojenie umiejętności kształtowania we własnych próbach kompozytorskich poszczególnych elementów dzieła muzycznego według kryteriów charakterystycznych dla danej techniki kompozytorskiej, wyznaczonych w wyniku integralnej analizy wybranych kompozycji – rozwiązywanie zadań kompozytorskich w oparciu o wskazane przykłady.

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- Student zna współczesne techniki kompozytorskie (K2_W02).

- w zakresie kompetencji społecznych

- Student jest zdolny do efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania problemów (K2_K11).

Metody nauczania

Wykład ilustrowany wybranymi fragmentami nagrań, analiza wybranych partytur.

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II	
SEMESTR	1	2	3	4
Punkty ECTS	2	2	2	3
Ilość godzin w semestrze	30	30	30	30
Rodzaj zaliczenia	zs	zs	zs	egz
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy			

Kryteria oceny

Ocenie podlega przedstawiony na piśmie rezultat ćwiczeń kompozytorskich pod kątem poprawności zastosowanej techniki, samodzielnych analiz utworów oraz ustne sprawdzenie nabytej z lektury wiedzy o muzyce XX i XXI wieku.

Literatura (piśmiennictwo)

Gołąb M. *Dodekafonia*, Bydgoszcz 1987.

Schaeffer B., *Mały informator muzyki XX w.*, Kraków 1987.

Zieliński T., *Problemy harmoniki nowoczesnej*, Kraków 1983.

Język wykładowy

Polski

Imię i nazwisko wykładowcy

dr hab. Ewa Kowalska-Zajac, prof. AM